

Poharak

*Abroszkockákon finom poharak
a sötét kezd még álmos volt a nap
sőt mint aki alszik is még kicsit
egy éjszakát vesztettünk el mi itt*

*s ez az egy többre nőtt és megkötött
valami fényt a köztes úr között
így volt s a játszmának vége szakadt
tán csak nem tudtuk a szabályokat*

*valami mozdulat egy poharat
lesodort már csak ilyen ez a sakk
mondják s hogy másképp nem is lehetett*

*volna még párálltak a cserepek
átlátszottunk egymáson két alak
mintha néztél volna s én láttalak*

Innen oda

*Egymásnak oly szépen adogatják
a játszótéren azt a labdát
ívben röpi a hold a nap
a képzelet hintára kap*

*innen oda lengnek az esték
panel ablakok hunynak ki
panel naplementék
kezén a járdakő*

*köközön fű lépte évelő
csordulnak csappal a reggelek
hátán házával csiga gyerek*

*száll buszra kettő szorozva öttel
kézen az ujjak az utcák
azok meg ott csak adogatják*

B A B I C Z K Y T I B O R

Dél

*Ahogy felnyílik két szemed,
fordul a reggel délbe át,
szórt fény zuhog, s mint ócska smink
az álom árnyéka járom-
csontodon szétkenődik épp,*

*én fekszem mozdulatlanul,
semmi más nem látok ebben
a ritka szövésű, árva
ragyogásban, csak téged, és
tudom, hogy nincs bennünk halál.*

Forrásvidék

*Alig látszik a túlsópart. A vízparti fák
közt a kompikötő fehér épülete.
A rámpa. Az üres öböl. Elefánt
formájú viharfelhő az égen.
A víz színén, szemben a folyásiránnyal,
két összekapcsolt uszály halad.*

*Mint kiborított kőzúzalék, hever a világ.
A gépházban halvány fény ragyog.
Az irányítófülkében élettelen homály.*